

Szerkesztőségi iroda:

Rimaszombat, Losonezi-utca 24 sz. a. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bérmertelen levelek nem fogadtatnak el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASÁRNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R. szombat, Losonezi-utca 24. sz. **Rábely Miklós** könyvnyomdájában. — Ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetési pénz-, hirdetmény-, nyilttér- és felszólamlások.

Hirdetési díj:

Egy négy hasábos petit sor terfoga 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás után 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadó-hivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. — Az előfizetéseket legezelszerűben postautalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csupán a kiadó-hivatal vesz fel.

Gömörmege monographiája.

Gömörmege történeti tekintetben is Magyarország kiesinyben: a vallás és nemzetiség különfelesége nálunk is sok bajjal járt; az ipar, kereskedelem és őstermelés minden ága Gömörben is multtal bír; a török hódoláskor, a felkelő harezoknak színhelye Gömör is volt; a magyar irodalom képviselőivel Gömörben is találkozunk, — szóval bármely kérdést nézünk (mely a magyar történelem lapjait betölti) azt találjuk, hogy Gömörvármegyének is volt kérdése. Ilyen körülmények között Gömörvármegye története csaknem annyi, mint egész Magyarorszáé, és annak megírása oly nagy és oly nehéz feladat, melyet egyes ember megoldani egyelőre nem képes. De mennél tovább halasztjuk a dolgot, annál több emlék és feljegyzés megy veszendőbe, annál nehezebb lesz a feladat. A mi 10—20 évvel ezelőtt még könnyű lett volna, az ma már lehetetlen: így pl. az iparczék felhasználásakor számtalan feljegyzés és oklevél pusztult el és pusztított el*) és most — tapasztalásból mondom — ott vagyunk, hogy egyes iparágak viszonyait kifürkészni — — — lehetetlen. Ideje tehát arra gondolni, hogy megmentsük a mi még megmenthető. Ideje összegyűjteni a napról-napra pusztuló anyagot, mely ha együtt lesz, képesít majd bennünket arra, hogy kifejtessük a mit a nagy Bartholomeidesz csak sejtett, vagy korának melyben élt betudható téves felfogásból mellőzött.

Hogy Gömörmege történetét valamikor és valaha megírassuk okvetlen szükséges:

a) a nagy közönségben történeti emlékek, feljegyzések és kérdések iránt bizonyos érdeklődést ébreszteni,

b) forrásokat és adatokat összegyűjteni, azokat

*) Egy tekintélyes volt ezéh tagjainál ezen ezéh feljegyzéseit keresvén, azt nyertem válaszul: „mikor szabadságunkat elvették, bánatunkban a privilégiumot is eléptük.”

T Á R C Z A.

A rimaszombati katona laktanyából.

A rimaszombati katona laktanya méltán azt hiszi, hogy ismét visszatért falai közé az évek óta elvándorolt pezsgő élet, midőn nap-nap mellett tanuja azon sürgés-forgásnak, melynek ez idő szerint igazán tanyája. Hej csak 6 évvel ezelőtt is mennyire bosszantotta e nagy épületet a lakók nyughatatlansága, az az örökös jövés-menés. Hány-szor irigyelte a szomszéd lakóházak esendes nyugodalmát. — De hogy is ne! Már korán reggel megszólalt a „tage wach“-ot hirdető tárogató, mikor még mások nyugodtak, volt már itt kopogás, mosakodás, fűtörzés, daolás, puzolás, harsányhangú parancsszó, tisztogatás. Jött a hadnagy ur, volt lótas-lutás. Jött a kapitány ur. No plane ilyenkor ha nem volt már rend, volt kemény szóharsogás — rapport — ki-rukkolás úgy annyira, hogy szegény nagy épület már azon nyughatatlanság miatt, mit hoz majd ismét a holnap, pihenni sem tudott.

Milyen nagy meglepetés volt reá nézve, midőn csakugyan ilyen nyughatatlanság közben egy szép reggelen arra ébredt fel, hogy megszűnt minden zaj, üres lett minden, eltűnt az élet falai közül. Ki is pihente magát a szegény nagy épület becsületesen.

De mit ér, mikor a pihenést leghamarabb meglehet unni! Bizony meguntta ő is hamar. Először csak példázgatott unalmáról, később kért, utóbb fenyegetőzött is, nem ért az semmit. Nem használt semmi nagyuri protectio, — az ő régi vig lakóit nem adták vissza, másutt voltak azok elfoglalva!

Sok idő telt el, kifáradt, elfásult a nagy épület unalmában s hogy mégis tegyen valamit, átadta magát az idő rontó elemeinek. Egyszer azonban ime mi zavarja fel esendes nyugodalmát? Hordják bele a sok göresöt, tókt, botot, deszkát, tuskót s alsó helyiségeit ökölnyi bozontos gyermekek lepik el szerszámokkal s lett furás, faragás, fűrészelés, hogy csak úgy vízhangzott bele a nagy épület. A szomszéd kis épületbe is beköltözött egy kovágo tudós, az meging nap-nap mellett a kövek közepét keresve tört, zuzott, vagdalt, mindég azon mesterkélvén, hogy a nagyból miként lehetne kisebbet csinálni.

Nem győzött a nagy épület ezeken eleget nézni. A kis boglyos apró emberek bevitték a sok tuskót s csak a fűrészport hozták ki. Hová lett az a sok göres — töke?

eszmecsere és kritika után egyes munkálatokban megismertetni és csak aztán lehet

c) az összehordott kellőleg rendezett, tisztázott és megállapított anyagból egy önálló egészet alkotni.

Mindez csak úgy lesz lehetséges, ha felhasználva a legközelebb megnyíló kiállítást és a muzeum egyes alakulását utóbbi egy „gömörmegei történelmi és régészeti társulattal“ kötjük össze és annak kiadandó szakközlönyét a nagy közönség számára megnyitjuk.

Ne ringassuk magunkat azon tudatban, hogy „az adatok már együtt vannak!“ Ki megyénk bár mely kis levéltárába és gyűjteményébe betekintett, meg is győződött arról, hogy számtalan feljegyzés van, mely sem „Rimaszombat“ sem „Jolsva történetében“ de még Bartholomeidesz nagy művében sem lett felhasználva. A ki pedig történetirással vagy kutatással foglalkozik, tudja hogy társadalmunk története, az ipar, kereskedelem, mező-erdő, bányagazdaság, igazságszolgáltatás, közoktatás stb. multja még nincs megírva. Pedig ez a történelem legérdekesebb és leghasznosabb része.

Mikulik József.

A gömör-kishontmegei községi és körjegyzők közgyűlése.

I. A fogadtatás.

Mint már a lapok hasábjain jelezve volt, a Gömör-Kishont t. e. megei községi és körjegyzők f. évi augusztus 7-én Dobsinán tartották meg évi rendes közgyűlést. Ne utközzenek meg kedves olvasóim, hogy a nevet Dobsina ritkított betűkkel írom, ennyi megkülönböztetést minden megebeli városok felett meg érdemel, ugy szivessége mint elragadó vidéke, és gazdagságával magas emelkedik ki városaink csoportjából! Azok a nyájasan elterülő halmok, melyek a távolsággal rohamosan nőnek, ez égbe nyúló fenyvesekkel borított sziklákba végződnek. — minket már a vasuti indóháznál elragadt; s a balzsamos fenyű légből fűdő felvidéki bányaváros távoli látképe, ki magasló inpozsans középületeivel az ezred éves sötét zöld hegyláncolat oldalában, a természet szépsége iránt fogékony keblet, és sze-

Honnét veszi a sok szépen öltözött asszonyosság és ur azt a szebbnél szebb ajándéktárgyat a mit innét haza visz? Hát a szomszéd kis épületből az a sok köember miből kerül? Volt hát elég nézni való, de mit ér az neki! Hej szebb élet is volt az, mikor mindenütt csakugy esillogot-villogott minden! Nem is tudja ő elfelejteni azt a nagyhangú trombitát, a melynek reggel olyan esodás lármát keltő, estve pedig olyan szelid, esendesítő szava volt.

Most pedig öt nap óta ismét fordult vele együtt a föld. Zavarba van a nagy épület! Azt hiszi visszatért megint falai közé a régi vig élet.

Már korán reggel mozgás, jövés, menés, nehéz léptek mintha hoznának valamit, utanna apróbb lépések, dirigáló szavak, parancsok, ajtó esapdosás, tisztogatás, talán eljött ismét a hadnagy ur, meg a kapitány ur?

Szegény nagy épület mennyire megörült a szokatlan zajnak s valóban olyan az élet ismét itt, — hagyjuk is a laktanyát abban a szép képzetben, a melyben van.

Tény az, hogy már korán reggel kezdődik a megei művészeti és régészeti kiállítást rendező bizottság működése. A tárgyakat szállítják be, melyek a mege minden vidékéről érkeznek. Van is tisztogatás, rendezés, nem esoda, ha a nagy épület tündök. Jön a hadnagy ur s adja a rendeleket, hogy az üvegszekrények hová állitassanak, az asztalos mit hogyan készítsen el, a tárgyak lajstromozása hogy történjék meg, ki menjen a vasúthoz a tárgyakért, a beszállított tárgyak hová állitassanak, hogy mikor a kapitány ur megjelen a lehető rendben találjon mindent, mert! . . . nem lesz ugyan kurtavas, vagy más ezen dologhoz hasonló, de igyekezni kell, hogy mindenki megegye azt, a mi tőle telik, hogy a munka se terheljen csak egy embert. 9-et nem is ütött még, már ott a kapitány. Raport. Jelentik mi történt. A kapitány közlegényként tesz, eselekszik, hogy megizzad bele. Hiába jó példát kell mutatni, mert furasa az a ezivil sereg, nem fog azon a parancs csak a jó példaadás. Tudja is azt jól az a kapitány ur!

Felhangzik a vezényszó: kérem ezen antik mozaik asztal érkezett Andrassy Dénes gróftól, — 105-ik szám — osztatik a régészeti osztályba, kiállitattik a II-dik teremben. Egyik jegyzi be a tárgyat, másik számozzon, vizsik a helyére. Így mege ez minden tárggyal. Az ember nem győz esodálkozni a primitív esata kigyótól kezdve, — mely fadoronghoz hasonló, — fel a finoman készített kovás báronyozott agyú ezüst domborművel díszített értékes lőfegyvereken, ezüst és arany domborművű diszkardokon, arannyal gazda-

met leköti, és az ember kedélyét ünnevényes hangulatba hozza! Ily ünnevényes hangulatba szállottunk le mi is a dobsinai indóháznál, hol Csizsko János dobsinai jegyző kartársunk által szivélyesen üdvözöltettünk, s vendég szeretőleg azonnal magán házakhoz szállásolt el bennünket. A szállásolási jegyek kicsztása után, kényelmes magán fogatokon vonultunk be Dobsinára. Esti hét órákor ismerkedési estély volt, mely pont 11 órákor végződött.

II. A gyűlés.

Másnap reggeli 8 órákor kezdetét vette, a városháza díszes nagy termében — a közgyűlés, mely tárgyainál fogva igen érdekes volt, ugyanis az egyeslet csakis a gyűléssel kezdte meg tulajdonképen lényeges működését, a menyiben a megerősített alapszabályok, csak is e gyűlés folyama alatt lettek kihirdetve. Második érdekes tárgya volt a gyűlésnek, a tiszt kar lemondása, és új választása. Midőn egy részt sajnálattal vált meg Kovács Ferencz kokovai jegyzőelnök, és Urbán Mihály sumjáci jegyző mint főjegyzőtől a jegyzői kar; egyuttal bizalommal tekint az új tiszt karra, mely Fridrich Vilmos pelsüci jegyző elnök, és Pazár Gusztáv nyustyai jegyző, egyeslet jegyző személyében biztosított ad arra, hogy az egyeslet tapintatosan leendő vezetve, oly választmány élén, melynek tagjainál Lenkei Lajos oldalfalvi, Fischer Gyula tornallyai, Czibur Elek jolsvai, Valentinyi Lajos berzetei, és Záhonyi János sajjögömri jegyzők választattak meg. Ezután a f. évi zárszámadás és a jövő évi költségvetés vizsgálatott és állapitott meg.

Nagyobb vitát keltett a községi polgár könyv felállítása tárgyában Fridrich Vilmos pelsüci, és Dobay József oláhpataki jegyzők által beterjesztett javaslat, mely tüzetes bírálat és véleményezés végett a választmánynak adatott ki. Valóban egy helyesen vezetett polgár könyv felállítása, ugy közigazgatási, mint rendőri szempontból, — a községi adminisztráció terén égető szükséglet pótol; — s a kezdeményezőköt melegen kell üdvözölnünk e téren kifejtett tevékenységükért. Egyéb iránt e tárgyat egy önálló czikkben tüzetesen fogjuk megismertetni.

A folyó évi országos jegyzői gyűlésre Fridrich Vilmos elnök, és Gál György kedves modoráról és humoros toasztjáról előnyösen ismert polonkai kartársunk küldetett ki. A jövő évi közgyűlés Tornallyára tüzetett ki, honnan az agteleki barlangba kirándulás tervezetik.

Végül Záhonyi János s. gömöri jegyző indítványára, a közgyűlés rosszállását fejezte ki Szilágyi Virgil orsz. képviselőnek a közigazgatási bizottságban mondott beszéde felett, melylyel a körjegyzőket tartja a felvidéki kivándorlás oko-

gon átszótt, — kivarrótt régi asztalterítőkön, ágyterítőkön, — arannyal díszített bársony és selyem díszruhákön, mentéken kalpagokon, öveken, arany, ezüst esipékken ezüsttel átszótt fátolyokon, melyek itt felhalmozva vannak.

Igazán remek művek, még a nagy épület is bámul s nem győz eleget esodálkozni; de büszke is rá, hogy ezen felséges tárgyak mind az ő óvó szíznai alá helyeztetnek el.

Ujabb vezényszó hallatszik. Díszítéshez uraim! A durva asztallábak piros vásznak által takartatnak el. Minden kéz talál szögelni, bevonni valót.

Majd ismét a régi okmányok elhelyezésére kerül a sor a III-ik Endre király nagy pecsétes levele kerül kézbe. Vége pillanatokig a fegyelemnek, néz minden szem, hogy elleshessen belőle egy sort, hogy is irtak azok az ösök. De rendre int a kapitány ur s ki ki erőt vesz kivánesiságán, folyik a munka míg ismét egy-egy ritka szép szobormű vagy remek kép ki nem hozza a foglalkozókat s drokból. De ki is maradhatna ennyi szép láttára közönyös.

Szóval serényen folyik a kiállítási munka s én egy esepet sem esodálkozom, ha a nagy épület a nagy sürgésforgásból itélve: azon kellemetes esalódásba ringatja magát, hogy megint vissza tért falai közé az a vig élet, melyet eddig a katonaság távolléte óta szomoruan nélkülöznie kellett. Adja Isten, hogy a nagy épület vágya teljesüljön.

Scorbutius.

„1878. 16/VIII.“

(Vége.)

Hogy fog sajnálni, hogy fogok én nyögni, no de aludjunk. Hiszen csak lehetne! Lehet, — ezért nem kell fizetni, el is alszom ugy, mintha fizetnem volna érte.

Mig hogy felnyitom szemem, rögtön észrevettem: hogy nekem tulajdonképen igen nagy hajlamom van állam hivatalnok lenni. Még álomban kölesön vettem vagy 100 frtot és ha mindjárt nem kártyáztam volna el, még álomban is végtelen rosszul esnék, hogy nem találom, de így egész nyugodt voltam, csak takaritonónk zavart meg avval, hogy melyik ruhámat porolja ki? — Nem is szóltam, csak gondoltam, hogy odaadom neki a zálogzedulákat, hogy porolja őket kedve szerint.

Igen tehát kölesön veszek pénzt, ha mindjárt 100 % is. De kitől? Igen kitől? Pedig hogy tenni kell valamit, az bizonyos; ha egyebet nem is, egyelőre felöltözökni; — megtettem.

Most már lehetne kölesön kérni, de sajnós környezetembe én voltam a leggazdagabb, laktársamnak csak 4-ikén

zólul s egyebek közt azt is mondá, hogy „van az országnak egy fegyvelmetlen jegyzői kara, melynek pusztító működését csak az ösmeri, ki e karral érintkezik, sietett tehát Gömör-kishont t. e megye ez édes méltatlan vádat magáról elhárítani.

Ezek után a közgyűlés, több különösen a jegyzői kart érdeklő ügyek letárgyalása után, 11. órákor véget ért.

III. A temetőben.

A közgyűlés után a jegyzők együttesen a néhai Siró Ferenc Dobsina város volt főjegyzőjének sírjához vonultak ki, hogy a kedves hantoknak a végtisztelgést megadják. A sírnál Fridrich Vilmos pelsőzi jegyző emelkedett szellemű és nagy hatású beszédet tartott. S a korán elhunyt pályatárs emléke felett, minden jegyző arczán az őszinte részvét könnye esillogott.

IV. Közébed.

Ezután az egylet a középeleteket tekintette meg. A művészi kivitelű góthizlésben épült s gazdagon felszerelt ág. hitv. templom, nagyszerű orgonájával, drága kövekkel díszített oltárképével; továbbá az üveggel fődött palotaszerű városháza, a minta községi iskola, a dusan felszerelt tűzoltói órtanya, a köcsiszoló tanműhely bármely világvárosnak dicsére válnék. S valóban annyira elmerültünk e derék középületek szemléletébe, hogy csak d. u. 1 órákor vehette kezdetét a közébed, mely 80 terültre szóllott, s a lehető legderültebb hangulatban folyt le. — A toasztok hosszú sorát Márton Bertalan esetneki főjegyző nyitotta meg, lelkesen éltetve ő felségét s az uralkodó házat, melyet a jelenlevők állva hallgattak meg. Ezután Klein Sámuel dobsinai igazgató tanító ur a jegyzői karra, Czibur Elek jolsvai kartársunk Friedrich Vilmos elnökre, Friedrich Vilmos Dobsina városát és jelenlevő képviselőit éltette.

V. A kirándulás.

Ebéd után az egylet teljes számban a világhírű dobsinai jégbarlang megtekintésére rándult ki, mely a bájós sztraczenai völgyben fekszik, e tündéri völgy hű a sztraczenai (elvezett völgy) névre, mert az utas minden pillanatban azt hiszi, hogy tovább már nem mehet! — Toilam gyenge, hogy a festői völgyt s az egész kéjutazást életlenül eseteljem, de ezt fölölleges is tennem, hiszen a mult évben annyi művész énekelte és rajzolta le, hogy az én uti rajzom csak travestia lenne.

E sorok írója szerencsétlenségére egy omnibuszra kapaszkodott fel, azonban tekintve idegességét annyira elborzadt a bátran vágató s az omnibuszt szilaján vontató négy lőtől, hogy a bájós straczenai völgyet nagyobbreszt az omnibusz után szaladva kéjutazta át Kálmán kollegájával együtt, ki minduntalan megemlékezett arról, hogy nincs a lovaknak tartólánca s hogy ő három élő gyermek atyja!

Valóban indokoltak is Kálmán kollegám keservei, mert nyájas olvasóim fogalmatok sem lehet arról, hogy mi egy omnibusz, ha az négy ló által vonattatik a sziklakon, s csak a két első kormányoztatik kenderszáron, míg a két hátulso ló fel van hatalmaztat, hogy arra menjen a merre neki tetszik!

Persze így kutyafuttában a sziklák meredekebbeknek, a völgyek változatosabbaknak tetszettek, s a rege a magában álló ezukorsüveg alakú szikláról, a bérezről, a kristálytisza Gölnicz vízbe zuhant grófnéról romantikusabbnak tetszett, különösen Kálmán barátomnak, aki még a „Vas kaput” is jégbarlangnak nézte ijedtében! No de annál kellemesebb volt a megérkezés a jégbarlanghoz! Az omnibusz megállott s a batorság úgy belém mint Kálmán barátom ereibe visszatért, s a sveiczi villa előtt örömmel szállottunk le, erősen megbámulva alföldi szemünkkel az öt métert ugró szökőkutat, a kényelmes vendéglőt, no meg a mesés öleső étkészési árszabályzatot s a frissitőknek ajátos magunkhoz vétele után Kálmán barátom karjaiba kapaszkodva, s ijedtünkben az oldalfalvi kollegánkat bögönek nézve, bocsátokoztunk le a jégpokol — — azaz hogy bocsánat, a jégmeoyországba!

volt elseje (akkor kapta pénzt) és így még 5 frttal kevesebb készpénze volt mint nekem. — Nekem 5 frtom volt, házi asszonyom 5 pereczel elébb kért 5 frtot kölesön.

És nekem még ebből kellett élni 25 egész napig, ruhát kiváltani, két mulatságra menni, hol négyeseim voltak (egyre-egyre 2 frt belépti díj); ideálotat fogadni, szivarozni, — satira kérem — megvagyok győződve, hogy telbe a fűtés is reám került volna.

Összenéztem a szobába minden értékesíthető dolgot; sehol semmi. — Ládámba is egy pár emlékvirág, — egy pár darabka szalag, arezkép. — Leányok! leányok! ha jót akartok tenni, és ajándékot adtok, emlékvirág helyett adjatok buquetot, egy darabka szallag helyett egy pár véget, és arezkép helyett — egy jó nagy olajfestményt; — ez kifizeti magát, a mennyivel hosszabb a végszallag, annyival hosszabban marad meg az emlékezet; és esetleg ez is értékesíthető volna (nem az emlékezet, de a szalag.)

Szóval semmi. — Itt hevernek még költői rendtelenségben egymásmellett: egy arezkép, egy üres „bajuszpedrő”, doboz, egy bál megíró, egy cipőhúzó és egy törött száju petroleumos üveg, egy pár régi lakkezipő, (az is a laktársamé). — Nem volt más mód, vagy kétségbeesni, vagy elbucszni ettől a világtól. — A schiffont meg sem néztem, mindig becsukva tartottam; nem azért, mintha féltem volna, hogy — mint most elvesznek belőle valamit, hanem egyrészt én nem kívánom senki vagyonát, hát ha bent felejtene valaki egy rokkot, másrészt meg a házi asszonyomnak semmi köze ahoz; hogy mi „nincs” benne. — Nem nézem tehát, végig beverek pamlagomon és elkezdek gondolkozni az írásról. Erről az ideálotról, arról a mintájáról a hölgyeknek, arról a sajnálatra méltó teremtsérről, a ki engem tudott megszeretni. — Mivel háláljam meg, hogy megcsókolom, megölelem karesu derekát. — Hogyan szabadkozik majd, mily baragosan néz reám; szintén látom, hogy lép be az ajtó — és esakugyan belép — jaj jaj a házi asszonyom.

Három év óta lakott házi asszonyom Pesten és én voltam akkor náda a 15-dik szoba-ur, (a „szoba-ur” tetszik tudni olyan ur, aki fizet a szobáért és néha haza jár aludni). — Tehát mint említém ez a 15 szoba-uras asszony kanecsal volt, tetőtől talpig egyenlő vastag, és mintha minden szoba ur 1 bibireset hagyott volna arczán, tele volt az vele; és mintha ő minden szoba urnak egy fogát adta volna emlékül, — egész fog nélkül diszlet a gyöngyfog sor helye. Tessék már most magukat helyzetembe képzelni, mindig azt vitte: hogy szeret, hogy egjobban szeret a közül

A hideg lég mely a bejárataul észlelhető volt, a nagy teremben megszűnt, s dalt indítványozva 100 torok zengte a honfi dalt, hogy „e nagy világon e kívül ninesen számodra hely, s a megfagyott „niagara zuhatag” gyémánt falai százszoressan viszhangzották azt!

Hazánk e természeti remek kincsét bámulva önkénytelenül eszembe jutott Verne Gyulának „Utazás a föld központja felé” ezimű műve, csak hogy mi az a dobsinai jégbarlang esodás „jég függőyei” „lugasai” s „nagy természet” képest, hol az emberi szem nem tudja valjon a természet rendkívüli pompáját, vagy a Dobsina városa által, óriási áldozatokkal fenntartott kítinő berendezést bámulja e. Joggal büszkék lehetünk e természeti kincsre, melynek felszerelése és berendezése miatt, a külföld előtt is osztatlan előismerést vívott ki magának Dobsina városa!

Rövid másfél órai időzés után a legkellemesebb benyomásokkal terheltlen jöttünk ki a föld felszínére, s a regényes fekvésű vendéglőben élénk bucsu-estély zárta be az élvezet-das programot, melynek fénypontját Kálmán barátom sikerült palócz adomái képezték.

VI. A visszaemlékezés.

Visszapillantva a lefolyt jegyzői gyűlésre, midőn egyrészt örömmel constatáljuk azt, hogy a megyebeli jegyzők között, a baráti összetartás, s az egyleti élet iránti meleg érdeklődés, mind inkább erősebb gyökereket ver, s habár lassan, de mégis fokozatosan halad, munkálkodik az egylet szellemi és anyagi jobblét ezéj felé; más részről sajnálattal kell nyilvánosságra hoznunk azt, hogy egyesek most midőn az alapszabályok belügyminiszterileg jóvá hagyattak; az egyletből kilépéseket bejelentették!

Vezérelte legyen ezen tettüket lustaság vagy álbüszkeség mind két esetben elítélendő.

Midőn pedig kissé hosszúra nyult tudósításunkat beresztenénk nem mulaszthatjuk el Csiszko János Dobsina városi jegyző kartársunknak úgy is mint Dobsina város képviselőjének, a szivélyes, éjt és nappalt feloldozó kedves fogadtatás és vendégszereteteért, a legmélyebb baráti köszönetünk és forró hálálkat, a kedves napok emlékeül becses tudomására juttatni s biztosítani őt arról, hogy a jövő évi gyűléskor, — itt a sajojvölgyén — ha nem is oly fényesen, de ép oly szivesen fogjuk őt fogadni mi is.

Kelt a Sajó völgyén, 1882. aug. 10.

Sajóháti.

Vidéki levél.

Sajó-Gömör, 1882. aug. hó.

Sajó-Gömörön folyó hó 5-én a sajojgömöri ev. templom új oltára javára jótékonyezéla hangverseny volt. Tudom, hogy e hirre megyénk zenészi tehetségei kezeiket összesapva így kiáltanak fel „Hova jutunk? Sajó-Gömör és hangverseny?” hogy illik ez össze? mert tudni való dolog, hogy Sajó-Gömör jövőit, de nem muzsikális város. — Tulajdonképen nines miért megjéjdeni, mert ez a hangverseny ezime inkább lehet „a vidékiek hangversenye Sajó-Gömörön”, a mennyiben képviselve volt Putnok, Rimaszécs, Tornallya és Mikolesány zenetehetsége. De azért mélyen tisztelt fővárosi zene-kritikusok félre a satyrával mert, — ha e hangversenyen lettek volna, meggyőződést szerezhettek volna arról, hogy nem csak a fővárosiak, de a vidékiek is gyönyörűen tudnak énekelni és zongorázni, no meg ezimbalmozni, csak hallani kellett volna az „Oroszlán ébredését” zongorán előadva Palánszky Jolán k. a. által, a „Féher czárt” szavalva Katona Géza ur által, rendkívüli nagy hatással. — az „Ábránd”-ot előadva ezimbalmozon Strázsik A. ur által. „A Boccecció”-t Maklary Irma k. a. által, mely a jelenlevők egyhangú itelete szerint — a hangverseny fénypontját képezte, — de esekély nézetem szerint Istvánfi Amália k. a. által előadott „Magyar népdalok” lágyan esengő fülbemászó dallama méltó versenytársa M. I. k. a. kifogástalan nagy terjedelmű és élénk színezetű trilláinak, a

a 15 szoba-ur közül. — Borzasztó, még most is megráz a hideg, ha reá gondolok. — De mit tehettem, bár mondom a hideg rázott, ha mondta is, de három hónapja nem fizetem neki kvartélyt és egy hónapja kosztot. Kérem alásan más asszony az óta már rég kitette volna a szűrőmet, — ha ugyan lett volna.

És ő mégis szeretett — b-r-r-r—. Szóval belépett s én nem tehettem mást, mint megborzasztam, és megkínáltam: foglalna helyet (a pokolban gondoltam utána) és ő helyet foglalt nálam; türtem, — ő is.

Nem genirozta magát. Az igaz, hogy én sem. Sokszor volt már ily helyzetbe, — én még nem; de meglehetősen beletaláltam magam.

Hosszasan beszélt el egy históriát a szomszéd főmérnökéről, a kire igen haragudott, mert soha nem szólt hozzá, pedig ugorkát adott neki kölesön.

Tudom én mi baja édes X ur (így hívják engem), nem hiába szerettem legjobban a között a 15 szoba-ur közt, de nem is engedem, hogy elvesszen, — szólt hozzám minden átmenet nélkül. Édes Istenem! milyen pontosan kezdett fizetni, de milyen pontosan! (t. i. az első hónapot kifizettem) és most tessék egyszerre mit tesz, de meg mentem édes X ur, meg, még ha nem is akarja. Az igaz szegéay asszony vagyok, még magam is kölesön kérek, ha adna valaki; de ki? Hane n X urnak van mamája, papája, bácsikája s olyat gondoltam, hogy ha van beannük egy kis szeretet, megnyílik a zsebük, fogadok reá.

„En is fogadnék mámi, hogy nem, de pufra nem teszem.”

„Jól van én elmondom mit gondoltam. Én azt gondoltam, rendezzünk egy „rablást”, ha akarja jó; ha nem, nem.”

A gondolatot kezdem érteni, de nem egészen.

No de nehéz pedig az. Holnap elmegy X ur a kapitányhoz bejelenti, hogy . . .

Mindenét ellopták — ugy-e mamikám? Holnap reggel aztán írok baba, holnap után olvasni fogja apám is a lapokba, hogy X egyetemi hallgatónak — nyitott ablakán a tolvajok behatoltak és összes fehéreműit — ellop . . .

Igen, igen édes X ur, míg aztán a mama könyeit hullatja, addig az apa pénzt esomagol, — mi pedig majd csak megegyezünk. No de minden jót kívánok.

De ne menjen édes mamika, — ha már ennyit mondott — mondja tovább is, hogy miként kell.

Ej maga, maga rosz ember! nem bírok menni, ha tartóztat. Elmondom édes X ur, el mondom.

X urnak ugy szólván már semmije nincs.”

programm többi részét a „La Syrén” zongorán előadta Palánszky Jolán k. a.

„Pókayné” szavalta Oswald Béla ur.

„Eji dall” előadta Strázsik A. ur.

Jó lehet, hogy a hangverseny vidékiekből állott, de létesülését mégis sajojgömörinek, a kedves modoráról és művészi tehetségéről előnyösen ismert Bogár Lajos urnak köszönhetni.

A most nevezett ur a hangverseny körül kifejtett bokrós érdemeinek elismeréséül a díszes közönség által lelkesülten megéljenzetettet, s koszoru és virágzaporról fogadtatott. S valóban ezen élénk kitüntetést a kedves rendező ur teljesen megérdemelte, a mennyiben a jótékonyezéjra 31 frt 60 krt adott át.

Végül melegen kell megemlékeznünk Istvánfi Amália kisasszonyról is, ki a hangversenyt követő táncvizigalmon egy művészi kivitelű izléstéljes dohányszacsokót sorsolt ki a jótékonyezéjra, mely szintén 13 frtot jövedelmezett.

Ugy a táncvizigalom, mint a hangversenyt díszes közönség tisztelte meg, — képviselve volt Putnok, Rimaszécs, Tornallya, Rozsnyó és G.-Panyit intelligentiája. No neveket nem szabad említenem, sem estélykirálynét, mert nős ember vagyok, ezt a nőten, s mai napig is exaltált állapotban levő s házasodni készülő urakra bízom.

Isten önnel.

Sajóháti.

Tanügy.

A rozsnyói róm. kath. főgymnasium értesítője. Közléteszi: Natafalusi Kornél. Értekezés: Az ember odontographiája Róth Evermodtól, mely után a főgymnasium változatos története következik. Kiváló becsesel bir ennek II-ik és III-ik része, melyben az iskola tanárainak és tanulóinak névjegyzéke foglalattik 1689—1882 ig. A nagykönyvtár ajánlók és vétel utján 145 kötet és 136 füzet, az ifjuság pedig 41 kötet és 28 füzetrel szaporodott. Hasonló gyarapodást találunk a földrajzi, pénz- és éremgyűjtemény, természetrajzi és természettani szartárnál. Az ifjuságnak igen jól szervezett önképző köre ez évben is működött. Az igazgatósági segélyképen: 7014 frt 15 krt, ösztöndíjjal 930 frtot, jutalmul 2 db 10 frankor arany, 3 db 2 frtos taller és 117 frt 19 krt és 6 fit értékű könyvet osztott ki. A tanulók száma volt 203.

Ertesítő a rozsnyói ág. hitv. ev. kerületi főgymnasiumról. Az iskola igazgatósága, tisztviselői és tanári kara után az előadott kötelezett tantárgyak következnek osztályonként. A zene, mű és egyházi ének, francia nyelv és szláv nyelv a nem kötelezett tárgyak között foglalnak helyet. A „Petőfi” nevével önképző kör a legszebb kitarással és eredménnyel működött ez évben is. Az iskola történetéből kiemeljük, hogy dr. Madarász Rezső ur a felügyelői tisztségről leköszönt s az ekként megüresedett állomásra Szontagh József választatott el. A tanoda kerületi külfelügyelője b. Prónay Gábor ez év folytán meglátogatta az intézetet, kit a tanuló ifjuság ez alkalommal imponans faklyásmenettel tisztelt meg. A tanszerek és könyvtár gyarapítására kiváló gond fordított. A tápintézetben 81 növendék nyert ellátást. Azok közt, kik az intézetet kegyadományokkal gazdagíták felemlítjük: b. Prónay Gábor, Szontagh József, ur. Madarász Rezső, a rozsnyói zene- és dalegyesület a rozsnyói takarékpénztár, dr. Maurer Arthur, Maderspach Liviust, a kikea kívül még sokan járultak részint pénz, részint másnemű adományokkal az intézet gazdagításához. A tanulók száma 214.

A nagyroczei államiag segélyezett hat oszt. polg. isk. értesítője. Közli: Róczey István h. igazgató. Az értesítőt Felméry Albertnek szakavatott értekezése nyitja meg: Adatok N.-Rőcze monographiájához ezim alatt. Majd az iskola beléletére vonatkozó adatok elősorolása következik, mit az igazgató a legszorgalmasabban állított egybe, nemesak a mult, hanem az azt megelőző évekről is. A tananyag után, mely osztályonként van feltüntetve az igazgatóság követke-

„De már engedjen mamika” felugrottam, neki megyek a schiffonnak, e! kezdem nyitogatni és kérem: ha pechje van az embernek, akkor nekem volt az. Elvesztettem a pénzem, van esunya házi asszonyom, most meg még a schiffon is kinyílik, pedig befelé nyomatam idegen kulcsal, nyitottam máskor az igazi kulcsal nehezen nyílt ki. Alig lépek el, épen igazolni akarom, hogy a kulcsot elvesztettem — és akkor kinyílik a schiffon.

No ezen nines mit mutogatni, — azt talán hogy füres, — vagy azt a pár maslit, a mi ott fityeg?

Étes mamikám épen azt mutatom, hogy igaz van, a schiffonból már kifogyott, de a ládám van egy és más.

No hát azt a ruháskát, a mi még itt van széthajáljuk. — Mit hajgáljak szét, azt az egy frakkot? — felelém megondolatlanul.

Kinek mennyi telik édes X ur, mert tudom ám én, hogy abba a másik schiffonba is csak egy bál einczug van leszámítva belőle a cipőt, mellényt és nadrágot, a mi véletlenül most épen rajta van. Az a frakk bizony kevés portékáska, — de ha nines több, szóval azt el kell hajgálni, és az ablakot kinyitni, és éjjel jókor kell ám haza jönni, 12 órákor már itthon legyen, s ezzel eltávozott.

Az igaz, hogy eddig is igen értettem a mamák megpumpálásához, rendeztem a kedvükért betegséget, új tárgyakat hallgattam; irtam tandíjról, temetésről, kétségbeesés tanulás és főfájásról és egy megszorult egyetemi polgar tudja miről, de „rablást” még eddig nem rendeztem.

De nem is sikerült így soha . . . Apámat, anyámat, testvéreimet nem számítam; valamennyi rokonság volt széles e hazában, mindenik sürgönyözött s tudakozódott az esetről levelben, a melynek legtöbbször meg volt beléve, s négy nap alatt olyan ur lettem, a minő még nem voltam s biztosra fogom nem is leszek soha.

Hanem ki is fizettem a máminak a kvartélyt és a mosást, kiváltottam a többi ruhámat; elvittem barátomat a színházba, vettem új petroleumos üveget, vettem szinlapot és gyufát, ajándékoztam a máminak két czirkus jegyet és egy zártzékot a népszínházba, s esaptunk olyan mulatságot, melynek emlékei sokáig maradtak be — akárom mondani rávése oldalra, a mi esodálkózni nem lehet, hiszen ágyam helyett a vizes löcán ébredtem fel a konyhában. Ezt elfeledtem apámnak megírni.

Hanem most is érzem, pedig az a kis lány, a ki engem úgy szeret, itt van a karom között.

A—r.

zik. A tanári testületnek 10 tagja van. Tanulók száma 80 volt. A tanári, ifjúsági és segély-könyvtár ez év folytán is örvendetesen gyarapodott valamint a tanszerek is. Volt az ifjúságnak önképzőkör, takarékpénztára, segélyező egyesülete, miknek jótékonyágát többen érezték.

Értesítés. A rimaszombati egyesült prot. gimnasiunban a beiratások f. évi szept. 1-ső napján kezdődnek. A beiratásokat megelőzőleg aug. 28-31-én tartatnak a pót, javító és felvételi vizsgák. — Ismételt felhívjuk mindazokat kik tan-vagy tápdíj el vagy leengedésre igényt tartanak, hogy kérvényeiket f. hó 30-ig az igazgatóságához nyújtsák be, mert ellenesethen jótéteményben csak esetleg részesülhetnek. Az igazgatóság.

Értesítés.

Felső leányiskolában (polgári iskolai és tanitónő-képző) a beiratások és felvételi vizsgálatok szeptember 1-5 napján tartatnak. A tanítás 6-án veszi kezdetét.

Az előkészítő osztályba felvételnek azon növendékek, kik a polgári iskolai tanfolyamra kellő képzettséggel még nem bírnak. Itt a tandíj 26 frt.

A polgári iskola első osztályába lépnek azok kik az elemi (nép-) iskola négy osztályát jó sikerrel befejezték s ezt rendes bizonyítvánnyal igazolják, ennek hiányában fővételi vizsgálatot tesznek.

A képezdei tanfolyamra csak a 15 évet betöltött s négy polg. isk. osztályát jó sikerrel bevezett növendékek vétnek föl. A polg. isk. és a képezdei osztályokban a kötelezett tárgyakért a tandíj 36 frt.

Benlakók teljes ellátásért a tandíjjal együtt 260 frtot fizetnek egész tanévre.

Konviktsus csak ha legalább 10 nevének jelentkeznek fog létre jönni.

Itt a teljes ellátásért egész tanévre 160 frt fizetendő. Részletes fölvilágosítással, illetőleg programmal kívánatra készséggel szolgálok.

Rimaszombat, 1882. augusztus 11.

Fabry János. igazgatótulajdonos.

A közönség köréből. *)

Nagy meglepetésemre több oldalról azon panaszt hallottam, hogy a kisebb mérőhelyiségek kezelői a közönség által megrendelt italt nem a kellő mennyiségben és minőségben szolgáltatják ki, sőt a kiadott árjegyzékben világosan kijelölt árakat sem tartják meg. Minek következtében tisztelettel figyelmeztetem a t. fogyasztó közönséget, hogy vásárlások alkalmával a kiosztott árjegyzékhez tartassák magukat s ha az ellen mindezek dacára véség követetnének el: azt tudomásomra hozni szíveskedjenek, hogy szerződésileg biztosított jogaimat az illetők ellen a nagy közönség érdekében érvényesíthessem.

Rimaszombat, 1882. augusztus 20.

Weisz Károly, vsi regalé bérlő.

Az 1882.3. tanév kezdetével a t. szülők és gyámok valamint a tanuló ifjúság szives tudomására hozom, miszerint a francia nyelvű magán tanórak adására vállalkozom, melyre névze a feltételeket illetőleg velem lakásomon értekezni lehet.

Kozmay Dezső,

a francia nyelv. okl. tanára.

Nyilatkozat.)** T. Szerkesztő ur! Bees lapjának legközelebbi számában megjelent „A jó pástor” című közleményre vonatkozólag ki kell jelentenem, hogy az egész terjedelmében roszkaratu. ezlatos koholmány. A nevezett cikkben érintett eljárás ellenkezően azon elvekkal, miket nyíltan vallok; ellenkezően kötelességemmel, mellyel a nemes város minden lakosa iránt valláskülönbőség nélkül tartozom. De különben sem tarthatom feladatomnak hieimeit a közfelményben felhozott irányban befolyásolni, legkevésbé magán ügyeikbe avatkozni. Végül a közlőnek annyit: Légből kapott hírek nyomán valakit a közvélemény előtt diskreditálni, nemtelen, alacsony gondolkodásu emberek sajátása. Fogadjja t. szerkesztő ur őszinte tiszteletem kifejezését, — Rimaszombat, 1882. augusztus 25. Singer S. főrabbi.

Hírek és vegyesek.

Athelyezés. Gresits Miksa városunk szülötte, ki eddig mint tanár Adria gyöngyében, Fiumében működött, a losonczy állami főgimnasiun igazgatójává nevezetett ki.

Halálozás. öv. Klebovics Józsefné szül. Horváth Zsuzsanna élte 75-ik évében f. hó 21-én hosszas szenvedés után elhunyt. Koporsóját, melyet a nagyszámu rokonságon kívül tisztelői környeztek, a helybeli eszmadiai faklyával kísérik ki, mivel ezen társulat zászlájának keresztanyja volt. Nyugodjanak békén porai!

A rimaszombati földmives iskolára vonatkozólag a miniszteri leiratot e napokban tárgyalta Rimaszombat városának képviselő testülete. A leiratban a kormány 3000 frt ajánl egy évre ideiglenesen a „Kurinez” pusztaért. — A képviselő testület a bérösszeget elfogadta s feliratilag megkereste az illető miniszteriumot, hogy a haszonbérleti szerződés megkötése s a földmives iskola felállítására módoszatainak megbeszélése, illetőleg létesítése tárgyában teljhatalmu biztost küldjön ki.

Királylövészet. A rimaszombati lövészegylet negyedik királylövészetét f. év szeptember 7. és 8. napján tartandja meg. Díjak: a) körgyűszűkért. 1-ső díj a királysággal 30 frank aranyban díszítve. 2-dik díj a királysággal 10 frank aranyban és két ezüst torintos díszítve. 3-dik díj 10 frank aranyban díszítve. 4-dik díj 4 db ezüst forint díszítve. 5-ik díj 3 drb ezüst forint díszítve. 6-dik díj 2 db ezüst forint díszítve. 7-dik díj 1 db ezüst forint díszítve. 8-dik díj 1 db ezüst forint díszítve. 9-dik díj 1 db ezüst forint díszítve. b) mély lövésekért. 1. A legjobb mély lövésért 1 db cs. arany. 2. Az ezután következő legjobb mély lövésért 1 db 10 frankos arany. 3. 2 db 1 forintos tallér. 4. 1 db 1 forintos tallér.

A rimaszombati dalárda f. hó 22-én tért vissza a debreczeni orsz. dalárünnepeiről, honnan a kiérdemelt elismerés mellett, mit a versenyek és estélyek alkalmával tartott elő-

adásaival mindenütt aratott, hozott magával kitüntető díszokmányt, mely a juri itétele szerint „a díjjakkal egyenértékűnek tekinthető” és Debreczen városa monographiáját, mellyel Debreczen városa tisztelte meg a versenyző dalárdákat. Egy alig négyéves testület, mely a legkülönbeműbb elemekből áll s melynek 2/10-ét iparosok képezték az első felépésnél úgy hisszük elég ennyi akkor, midőn legifjabb versenytársa a szathmári dalkör 8 éve működik szakadatlanul s tagjai egytől-egyig az értelmiséghez tartoznak s közöttük 10—15 zeneileg képzett egyén van. Az elválasztás alig szívélyes volt. Hiszen együtt szálltak vasutra a szatmári, ungvári, miskolczy, losonczyi és rimaszombati dalárdák, melyekhez Simonfy polgármester Debreczen, Lengyel Imre elnök a debreczeni dalárda nevében intéztek bucsuszavakat. — Midőn már a vonaton ültünk, akkor is egymást érték a szívélyes készorítások és felhangzott az isten veled s a viszontlátásig. — Miskolczon az ottani dalárda, melyet mint egyik győztest a város polgármesterével élén óriási néptömeg várt, a rögtönzött bankettra meghívta a rimaszombati is s a „Korona” vendéglő nagy termében éjjel után 2 óráig szakadatlan jövedvel mulatott a két testvér testület. Egymást érték a szívől jövő toasztok, — melyeknek elhangzása után azon kijelentéssel váltunk el, hogy 2 év múlva Miskolcz falai között, hol az orsz. dalárünnepele leend, találkozandunk. A kitézött versenydíjakat nyerték: az elsőt a pécsi, a másodikat a losonczyi, a harmadikat a miskolczyi dalárdák. A szabadon választott darabokkal nyertek: kolozsvári dalkör, szégszárdi, szathmári dalárda, kolozsvári polgári dalegylet s az ungvári dalárda. A juri ítéletben a mennyire, egyik-másik dalárdát nem érdemelt méltatásban részesíté, — nem tal'kozott a közgyűlés osztatlan tetszésével s a tapasztalt visszajelések ellen hatalmas hangok emelkedtek, minek következménye azon határozat lett, hogy jövőre a versenyzés ügyrendjét szabályozandják. Daláraink minden esetre megmutatták azt, hogy tudnak és akarnak tenni a dalművészet fejlesztése érdekében s városunk intelligentiájának magatartásától fog függni. — a mely e téren félre vonult, hogy Miskolczról két év múlva még nagyobb dícsőséggel térjenek vissza.

Átérés. Kirschner Miksa a bánrévei m. kir. vasuti állomási főnök nevével és 3. fia gyermekével f. hó 19-én a református hitre tért. Az egész szertartás, melynek egyházi részét Kovács László hanvai ref. lelkész végezte, Fleischer Ferenc bánrévei földbírtokos kastélyában folyt le; a szertartást díszes lakoma követte, melyen az érdekelteken kívül is számosan vettek részt.

Helyre igazítás. — A gymnasium javára tartott szüni előadások szereplők közül Sinko Gizella k. a. neve kimaradt, mit annál nagyobb örömmel hozunk nyilvánosságra, mert tudjuk, hogy a fő tényezők az előadás létesítésében épen a Sinko testvérek voltak.

Jóteknonyozélu színelőadás. A rimaszécsi mükedelői társulat folyó hó 27-én a vendéglő nagy termében a fellálitandó kisededő javára táncvizsgálommal egybekötött színelőadást rendez. — Előadatik „A pártütők”. Vigjáték 3 felvonásban. Kisfaludi Károlytól. — Személyek: Hajnalfi kereskedő: Schwarcz M. Elek; Lubik Imre. Mili; Palánszky Jolán kisasszony. Rózi; Percz E. k. a. Előszó hadnagy: Demeter L. Tóházy Károly * * * Körmödy táblabíró: Nagy Gy. Öreg bíró: Katona G. Biróné: Vattthay E. k. a. Nótárius: Nagy Kálmán, Palkó, fia: Szabó József, Kántor: Györy Lajos, Kisbíró: Katona László, Kovács: Pál Ferenc, Jakab Elek inasa: Vozáry B. — A n. é. közönség szives pártfogását kéri a rendezőség. — Helyárak: 1-ső hely 70 kr. H-ik hely 50 kr. Állólégy 40 kr. — Felülfizetések a jóteknonyozél érdekében közszónettel fogadtatnak. — Kezdeté 8 órakor.

Meghívás. Tekintetes ur! A kereskedelmi és iparkamara folyó hó 31-én délután 3 órakor a kamara saját helyiségében rendes ülést tart, melyre tekintetességed hivatalos tisztelettel meghívatik. Miskolcz, 1882. aug. 18-án. Radvány István elnök. Napirend: I. Elnöki előterjesztések. II. A trieszti osztrak- magyar kiállítás magyarországi központi bizottságának átirata segélyezés iránt. III. Az észéki kereskedelmi kamara átirata a közraktári árnyjegyek tárgyában. IV. Miskolcz város t. polgármesterének átirata söraktár felállítás ügyében. V. Előterjesztés borkiállítás tárgyában. — VI. Előre be nem jelentett indítványok.

Rojko és Brauer. Az egyik róm. kath. pap Forgácsfalán, az utóbbi pedig az ottani koresmárosnak fia. A két egyén között régóta feszült a viszony, mit a pap állítása szerint lapunknak 27-dik számában említett vallásos szertartás ellen tett sértő nyilatkozat a B.-nek még feszültebbé tett. — E sérelem ellen a pap feljelentéssel élt, sőt be nem várva a törvényes elégtételt a t. eszlári esetet felhasználva a szószékből tartott a zsidók ellen izgató beszédeket. — Ennek következtében B. keresetet indított az izgató lelkipásztor ellen, kiről nyíltan kimondja, hogy híres panszláv agitator. A kérdéses folyamodványban nyolcz vádpont van, melyek szerint hiteles tanuk igazolják, hogy Rojko oly kifejezésekkel élt a szószéken, melyeken nagyban megérzik a muszakzag. A vádpontok nagyobb részét Rojko önvallomásában beismeri s állítja, hogy azon kifejezéseket, miket a nép felizgatására felhasznált, hogy t. i. a zsidóknak keresztény vére van szükségök a lakásban (?) és borban, a talmudból vette s részben az újságokból olvasta. Sőt egy alk'ommal harmadiziglen átkot szórt azokra, kik a B. állítása mellett mernek tanuskodni. Minthogy pedig remélte, hogy dacára a szélnek eresztett anathemának, az ügy reá nézve kellemetlen lehet, nyíltan kimondotta: hogy igazságot rememélhet, mert a törvény emberéi a minisztertől az utolsó bíróiog megvesztegethetők. Az ügy a miniszteriumot is megjárta már s e napokban érkezett vissza s tétetett át a kir. ügyészséghez.

Élelmes fürdő-bérlő. A várgedei fürdőt, melyet csak mi, kikre valódi áldás közelsége és erős vastartalmu vizénél fogva — nem tudunk kellőleg megbecsülni, sőt a tulajdonosok részéről sem részésül kellő figyeletben, bizonyos B. . . S. . . izraelita bérlő néhány év óta. Ezen élelmes uri ember nem elégelvén meg azt, hogy vendégeit majd nem élvezhetlen étellel tartotta az egész ideény alatt, azon hallatlan gondolatra jött, — a mint halljuk — hogy a már elhasznált vizet, — hogy a melegítésre szükséges fát megspórolja, — visszavezette a melegítő katlanba naponkint, így a vendégek ugyanazon vízben fürödtek egész nap. A turpiság úgy jött napfényre, hogy bantársát, ki a tervet végrehajtotta, a fürdőkadákat az óhajtott esővekkal ellátta, — megsértette s ez az illetőt feljelentette. A fürdő eddig sem volt valami látogatott, de ha ezen hír, melynek hitelességén a forrást tekintve okunk kételkedni nines, elter-

jed, megyénk egyik kiváló fürdője indul végpusztulásnak a bírtokosok nem esekély kárára, kik ezt meg is érdemlik. De a vendégek, kik azon reményben rándultak ide, hogy a gyógyforrás vizében enyhületet találjanak, furesán érezhetik magukat, tudva azt, hogy minő sokféle bajt magába vett vízben fürödtek pusztá nyervágyából a bérlőnek. Az ügy beteztetét kíváncsian várjuk s reméljük, hogy az illető bérlő hallatlan vakmerősége miatt a megérdemelt büntetést elayerendi.

A budapesti állami középipartanodában (VIII. ker. bodzafa utca 28. szám) a beiratások szeptember 1-ső napjától 15-ig tartatnak.

A „Vasárnapi Ujság” augusztus 20-iki száma következő tartalommal jelent meg: Gondös Benedek. — Szent István napján. Költemény. Inezedy Lászlótól. — Vihar után. Költemény. Leopardi után. Olaszból: Dengi Jánostól. — Politikai kéme't. Korrajz a közelmúlt időkéből. — A esigák életéből. Hazay Gyulától. — Egy fedél alatt. Angol regény. Irta Payn Jakab. — Alexandria romjai között. — Egyveleg. — Látogatás Pusztaszeren. — Szent István király ereklyéinek történetéből. Czobor Bélától. — Irédalom és művészet. — Közintezetek és egyletek. — Egyház és iskola. — Mi ujság? — Halálozások. — Szerkesztői mondanivaló. — Sakkjáték. — Heti napjár. — Képek: Gondös Benedek. — Szent-István napi körmenet Budavárában. — Pusztaszeri romok. Pallavicini Ele. ögróf által készített olajfósmény után. — (1832.) — A békésmegyei okszerü méhész-egylet minta-telepe és pavillonja Békés-Gyulán. — A esigák életéből. — (10 kép.) — Egy fedél alatt. — Alexandria pusztulása: A világitó torony erődje a bombázás után. 2. A nagy tér egy oldalának romjai a tűzvész után. — Pusztaszeri templom alaprajza. (Gondös Benedek apát fölvétele után) — A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre 2 frt, a „Politikai Ujdonságok”-kal együtt 3 frt.

Hivatalos közlemények.

Árlejtési hirdetmény!

^{637/882} — A rimaszombati kir. törvényszék s területén levő rozsnói, tornallyai, nagyrózei, rimaszécsi, rimaszombati kir. járásbírósig és — a rimaszombati kir. ügyészség részére 1883-ik évi január 1-től december 31-iki napjáig, egyútesen szükségeltetik mintegy: — 3 rizma miniszteri papiros. — 120 rizma kis írodai fehér p. — 60 rizma kis írodai fogalmi kékes p. — 10 rizma nagy írodai sima fehér gép p. — 15 rizma nagy esomagoló p. — Megjegyztetvén, hogy az egyes papir neműek rizsmánként 1000 ível számítatnak. — 80 kilogram posta pesétt viasz. — 1000 doboz, különféle jó minőségű aczel toll. — 400 darab toll nyél. — 50 ducent fekete írón. — 40 ducent kék írón. — 40 ducent veres írón. 100 darab unió gyanta. — 50 darab rug gyanta. — 40000 darab veres ostra. — 2 kilogram nyomda szivaes. — 60 üveg veres kármin tinta. — 200 üveg vegy-tinta. — 80 üveg bélyeg festék. — 6 kilogram nyomda festék. — 150 kilogram fekete porzó. — 150 kilogram habkó. — 20 kilogram nemzeti szüni varró ezérna.

Ezen cikkek szükséghez képesti szállítása árlejtés után biztosítani rendeltetvén, árlejtési határidőül f. évi szeptember 18-iki napjának d. e. 10 órája tüzetik ki, melyhez a szerint a kitézött határidőben 100 frt. bánatpénzt, és kellő mintákkal ellátva a rimaszombati kir. törvényszék tanástermében, hol az árlejtés fog megtartatni — jelentkezzenek.

Írásbeli zárt ajánlatok 40 krajczáros bélyeg jeryen a szükséges mintákkal, és 100 frt. bánatpénzzel, fentebbi határideig nevezett kir. törvényszék elnökségénél szintén elfogadtatnak, később vagy bánatpénz nélkül beadott ajánlatok figyelembe nem vétetnek, a többi szerződési feltételek időközben naponta reggeli 9 óratól fogva d. e. 12 óráig az elnöki írodában megtekinthetők.

Rimaszombat, 1882. augusztus 12-én.

Márton Rudolf. kir. tszéki elnök.

Árlejtési hirdetmény!

^{638/882} — A rimaszombati kir. törvényszék — rimaszombati kir. ügyészség hivatalos helyiségei, és a fogház fűtéséhez 1883-iki évben szükségelt mintegy 305 köbmeter eser vagy bákk hasábos tüzfűtőnek árlejtés utáni beszerzésére határidőül, f. évi szeptember 19-ik napjának d. e. 10 órája tüzetik ki, melyre a vállalkozni kívánók a rimaszombati kir. törvényszék elnöki írodájában, — hol az árlejtés fog megtartatni — meghívattak. A szerződési feltételek ugyanott addig is megtekinthetők.

Rimaszombat, 1882. augusztus 12-én.

Márton Rudolf. kir. tszéki elnök.

Árlejtési hirdetmény!

^{639/882} — A rimaszombati kir. törvényszék elhelyezősére szolgáló épület folyosóinak, továbbá a rimaszombati kir. járásbírósig — és a rimaszombati kir. ügyészség felügyelete alatt álló rimaszombati börtönök helyiségeinek 1883-ik véi világitásához szükségelt mintegy 210 kilogram kő olaj szállításának biztosítására, a rimaszombati kir. törvényszék elnöki írodájában tartandó árlejtés határnapjául f. éri october hó 9-iki napjának d. e. 10 órája tüzetik ki, — melyre a vállalkozni kívánók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az árlejtési feltételek addig is rimaszombati kir. törvényszék elnöki írodájában megtekinthetők, ugyanott az árlejtés napjáig 50 kros bélyeg iven irt ajánlatok is elfogadtatnak.

Rimaszombat, 1882. augusztus 12-én.

Márton Rudolf. kir. tszéki elnök.

Pályázat.

1305. sz. — Gömör megye területén levő esetöki körorvosi állomásra ezennel pályázat nyitattik: ezen körorvosi állomás javadalmazása következő: — 1. A közegészségügyi csoporthoz tartozó 13. községből 400 frt. fizetés és 100 frt. k'bbé. Pletmény. — 2. Látogatási díjak: napi látogatásért 20 kr. éjjelért 40 kr. fuvar költséget vagy természetbeni elfogat az illető gyógykezeléltől követelhető. — A körorvosi székhely Csetnek nagyközség: a körorvos tartozik k'bbé ét havonként legalább egyszer beutazni s a vagyontalan beteget ingyen gyógyítani. Az ezen állomást elnyerni kívánók kérvényüket szabályszerűen felszerelve f. évi szeptember hó 20-ig hivatalomhoz adják be. Rozsnói, 1882. aug. 8.

Kubinyi Gy. sz. bíró.

Piaczi árak: Rimaszombat, 1882. auguszt. hó 26-án tartott hetivásár alkalmával a gabonanemek és kapásnövények következőleg jegyeztettek:

hectoliterenkint métermázsánkint
Buza 7. — — — 9.80 9.60

*) E rovat alatt közlöttekert nem vállal felelősséget a Szerk.
**) Némely embernek természeti sajátása az, hogy árton anélkül, hogy vagy magának vagy másnak használni képes volna. Lapunk múlt számában megjelent közlemény írójától már többször kapunk hasonló szellemű híreket egyesek és testületekre vonatkozólag, de azok érdemük szerint félre tettük, s most távollétünkkel felhasználva tudunk nélkül csempészte a kérdéses ujdonságot lapunkba. Szerk.

Feles	5.90	5.80	8.—	7.95
Rozs	5.90	5.85	6.80	6.70
Árpa	3.95	3.80	6.50	—
Zab	2.95	2.80	5.60	5.60
Kukoricza	—	6.05	—	—

Bab	—	—	—	—
Kása	—	—	—	—
Burgonya	2.16	2.40	—	—
Széna, kötött	—	—	—	—
Takarmány szalma	—	—	—	—

Alom-szalma	—	—	—
Zsúp-szalma	—	—	—

Felelős szerkesztő s laptulajdonos: **Pető Porubszki Pál.**

Magán-hirdetések.

686. sz.
1882.

Hirdetmény.

Rimaszombat r. t. város tulajdonát képező erdőterületek ez évi **makk és gubacs** termése, a városháza tanácstermében folyó évi szeptember hó 1-én d. u. 3 órakor nyilvános árverés mellett el fog adatni. Az árverési feltételek a polgármesteri hivatalban megtekinthetők. Kelt Rimaszombat város rendezett tanácsának 1882. év augusztus hó 25-én tartott üléséből.

Szabó György,
polgármester.

Hirdetmény.

Van szerenésém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy Tamásfalán (saját házamban) mindenféle nagyságu és színű, saját gyártmányu

cserépkályhák

nagy választékban, jutányos áron mindig kaphatók. Megrendelések pontosan teljesítettek.

Tamásfala, (u. p. Rimaszombat) 1882. július hó 28-án.

Andrik Sámuel, kályhásmester.

5—6

2798/1882. SZ.

Arverési hirdetmény.

Rimaszombati kir. törvényszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint **Bartók Rozália,** Janesalszky Imréné felperesnek 100 frt tőke s jár. iránti végreh. ügyében a végreh. árverés putnoki 130. sztk. foglalt 170/a, 171/b, hrsz. **özv. Zombori-Király Borbála** s ház beltelke, — pinzeze 485. sztk. foglalt 1515. a hrsz. a. pinzeze özv. Zombory Borbála — Zombory Borbála és kkoru Zombory József 6/8. illetőségök, — putnoki 742. sztk. foglalt 1455. hrsz. özv. Zombory-Király Borbála — Zombory Borbála és kkoru Zombory József dézsmás szőlőjére elrendeltetik, s annak megtartására határnapul 1882. október 31. d. e. 10 órája Putnokon a város házában kintüzetik, mely határnapon azon ingatlanok a kikiáltási áron alól is elfognak adatni. — Kikiáltási ár az alperesek putnoki 130. sztk. birtokra 320 frt, — putnoki 485. sztk. birtokra 120 frt, — putnoki 742. sztkvi birtokra 113 frt 50 kr. — Árverezni szándékozók kötelesek az árverésnek megkezdése előtt bánatpénzül a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben vagy ovadékképes papirokban a kiküldött kezébe letenni. A vételár három részletekben és pedig 1/3 részlet 30 nap, — 1/3 részlet 60 nap, — 1/3 részlet 90 nap alatt az árveréstől számítva 6% kamatokkal a rimaszombati kir. adóhivatalnál mint letéti pénztárnál lesz fizetendő. — Az árverési feltételek a rimaszombati kir. tkvi hatóságnál és Putnok városi előjáróságnál hivatalos órák alatt megtekinthetők. — Kir. tszék mint tkvi hatóság Rimaszombat, 1882. június hó 6-án. **Marton.** kir. tszéki elnök.

BROGLE JÓZSEF,

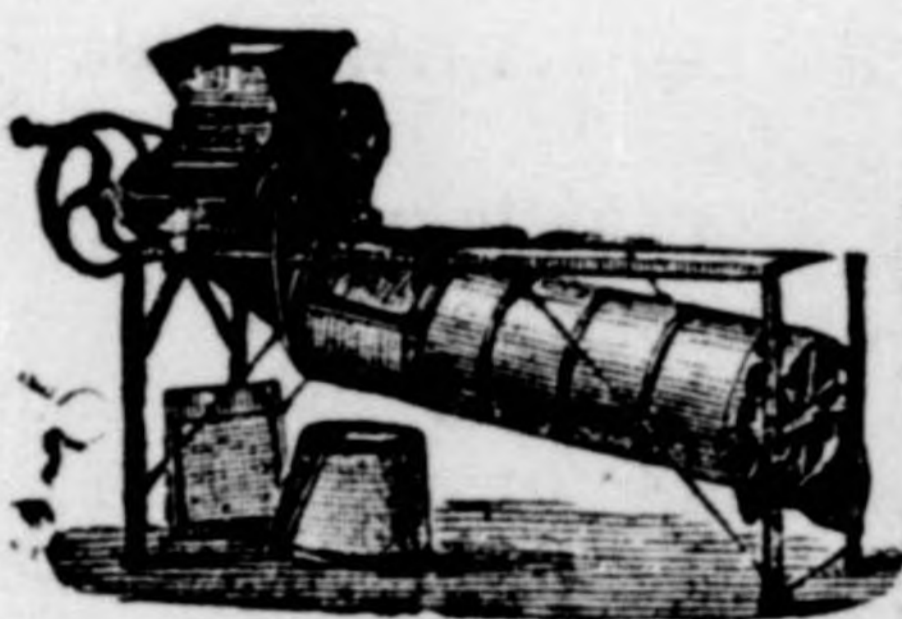
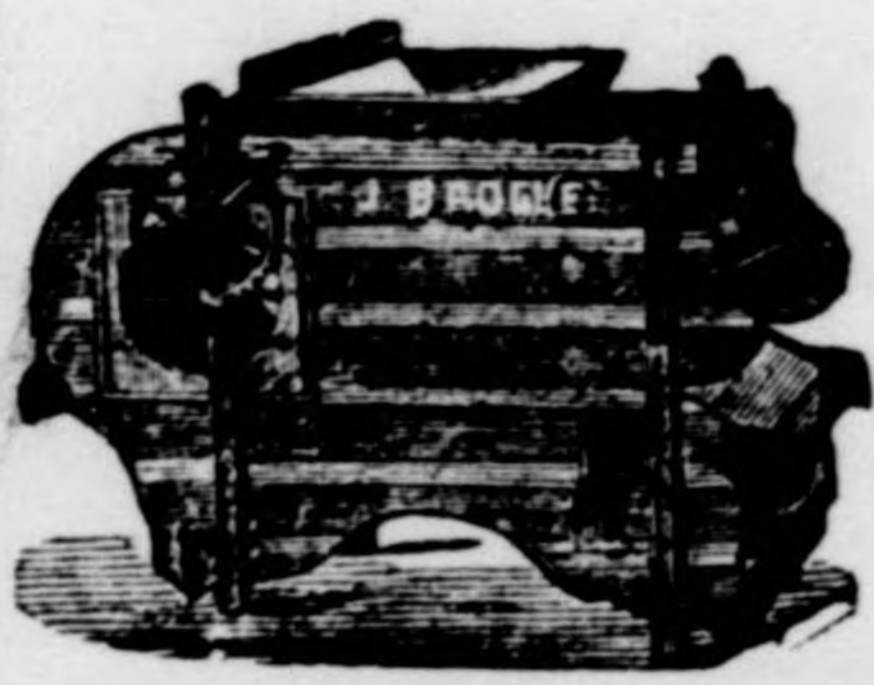
gép- és rostalemez-gyára Budapesten.

Gyár: váciut az osztr. állam vaspálya közelében. **Raktár:** váczikörut 68. sz.

Ajánlja minden gazdasági kiállításon kintüntetett javított gyártmányait, mint

Trieuröket változó rostával
Tisztítógépeket szelelővel
különlegességek **malmok**
számára 28.466. szám alatt
szabadalmazott **hármaské-**
ket, eséplőgép-rostá-
kat, lyukasztottés ha-

sított lemezeket, vas, aczél és horganyból, valamint mindennemű gazdaság gépek és szereket. — **Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmetve.**

Arverési hirdetmény.

Rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint **Kasza József** felperesnek 121 frt tőke s jár. iránti végreh. ügyében a végrehajtási árverés a felső-szuha 84. sztkönyvben foglalt ingatlan birtokára elrendeltetik, s annak megtartására határnapul 1882. évi október hó 28. d. e. 10 órája Felső-Szuhan a község házában kintüzetik, mely határnapon, azon ingatlanok a kikiáltási áron alól is elfognak adatni. — Kikiáltási ár 1067 frt. — Árverezni szándékozók kötelesek az árverésnek megkezdése előtt bánatpénzül a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben a kiküldött kezébe letenni. — Az árverési feltételek a rimaszombati kir. törvényszék mint tkhatóságnál, és felső-szuha község előjáróságánál hivatalos órák alatt megtekinthetők. Kir. tszék mint tkhatóság Rimaszombat, 1882. évi jun. hó 23-án. **Fehérváry János,** kir. tszéki elnök h.

Arverési hirdetmény.

Rimaszombati kir. tszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint **Tóth János** s neje **Fazekas Erzsébet** felperesnek 100 frt tőke s jár. iránti végreh. ügyében a végrehajtási árverés **Galovics József** esizi 64. és **Galovics** született **Murányi Julianna** esizi 103. és 111. sztkben foglalt ingatlanokra elrendeltetik, s annak megtartására határnapul 1882. október 27. d. e. 10 órája Csiz községben a község házában kintüzetik, mely határnapon azon ingatlanok kikiáltási áron alól is elfognak adatni. Kikiáltási ár a esizi 64. tkvi illetőségre 500 frt, a esizi 103. sztkvi illetőségre 635 forint, esizi 111. sztkvi birtokra 30 frt. — Árverezni szándékozók kötelesek az árverésnek megkezdése előtt bánatpénzül a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben a kiküldött kezébe letenni. A vételár két részletekben és pedig az első részlet 30 nap, a második részlet 60 nap alatt az árveréstől számítva 6% kamatokkal a rimaszombati kir. adóhivatal mint letéti pénztárnál lesz fizetendő. — Az árverési feltételek a rimaszombati kir. tkvi hatóságnál és Csiz község előjáróságánál hivatalos órák alatt megtekinthetők. — Kir. tszék mint tkvihatóság Rimaszombat, 1882. június 13. **Fejérváry János,** kir. tszéki elnök h.

Makk eladás.

Báró Vay-Draskóczy Klementina urnő derencsényi s ahhoz tartozó — 1120 hold térfogatu — erdejének idei makktermése szabad kézből megvehető. — A venni szándékozók sziveskedjenek **f. év szeptember hó 2-án d. e.,** bánatpénzrel ellátva alólirottul Rimaszombatban jelentkezni.

Csider Károly, ügyvéd.

80/1882. SZ.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. járásbírósg 1549. számú végzése által **Diezky József** és neje végrehajtók javára **Herberman István** ellen 400 frt. tőke, és eddig összesen 51 frt. 70 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírőilag lefoglalt és 400 frtra. becsült 8 drb. gömörmegeyi nép és iparbanki részvényből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak. — Mely árverésnek az 1549/882. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a hely színén, vagysis rimaszombati városi közházánál leendő eszközésére 1882-iki év szeptember hó 4-ik napjának délelőtt 10 órája határidőn kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg; hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881 évi LX. t. cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak. — Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Rimaszombat, 1882-ik évi aug. hó 18 napján. **Draskovics M.** kir. bírósági végrehajtó.

Makk és gubics árverezés.

Fülöp Szász Coburg Góthai herceg ő királyi Fensége gömörmegeyi balogvári és derencsényi uradalmihoz tartozó erdőterületek ez évi makk és gubics termése **f. évi szeptember hó 5-én délelőtt 10 órakor** fog nyilvános árverésen Felső-Balagon eladatni.

A szokásos árverezési feltételek az alólirott erdőhivatalnál megtekinthetők.

Meleghegy, 1882. évi augusztus hó 4-én.

Fülöp Szász Coburg Góthai herceg
balogvári erdőhivatala Meleghegyen,
u. p. Felső-Balog.

3—3

(Utánnymot nem díjjaztatik.)

3454/1882. SZ.

Arverési hirdetmény.

Rimaszombati kir. tszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint **Haesi Erzsébet** férj. **Demeter Balintné** felperesnek 52 frt tőke s jár. iránti végreh. ügyében a végrehajtási árverés az uzapanyiti 100. sztkben foglalt 1/4 urb. birtokból álló **Haesi István** birtokára elrendeltetik, s annak megtartására határnapul 1882. évi okt. 30. d. e. 10 órája Uzapanyit községében a község házában kintüzetik, mely határnapon azon ingatlanok a kikiáltási áron alól is elfognak adatni. — Kikiáltási ár 956 frt 50 kr. — Árverezni szándékozók kötelesek az árverésnek megkezdete előtt bánatpénzül a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben a kiküldött kezébe letenni. — Az árverési feltételek a rimaszombati kir. tkhatóságnál és Uzapanyit község előjáróságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők. — Kir. tszék mint tkhatóságnál Rimaszombatban, 1882. évi július hó 18-án. **Marton,** kir. tszéki elnök.

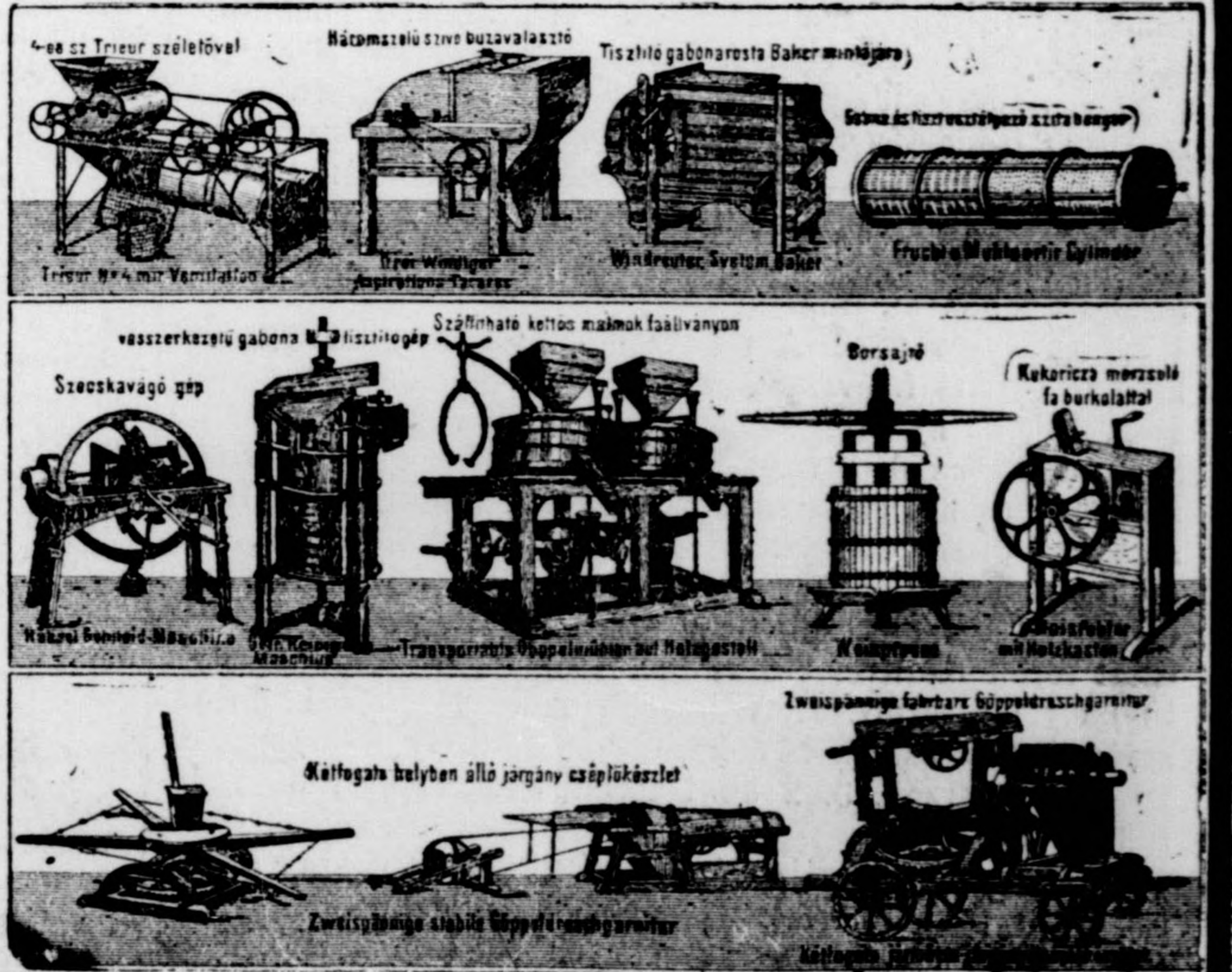
GUTJAHR és MÜLLER

(ezelőtt BROGLE J. és MÜLLER.)

Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár
Budapesten: a Margithid közelében.

Ajánlják szolid szerkezetű és javított gyártmányukat, mint: **Trieurök gazdaság számára:** Járgány-eséplőgépek. Szelelő-rosták. Kukoricza-morzsolók.

Szeeszkavágók és Borsajtók. **Különlegességek malmok számára:** Dupla malmok. Malom trieurhengerek. Gabona-osztályozó hengerek. Koptatógépek. Daraválasztógépek. Tarárok (Detacherök.) **Malomalkatrészek:** u. m. Transmissiók. Szijkerék. **Rostalemezek:** Cséplőgép-rosták. Liszthengerek. Koptató-lemezek. Ráspoly-lemezek stb.

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve. 14—30
Gyári raktár és képviselőség: Rimaszombatban **SZOJKA JÁNOS** urnál.